

beiden het leven kostte), medio augustus die in Friesland. Wat de 'Top' van de LO betreft, memoreerden wij al dat vóór Hendrix in april Dienske gearresteerd was, voorts op 13 juni bij de overval aan de Nieuwe Zijds Voorburgwal te Amsterdam twee andere leden van de 'Top': Hessels en Westerbeeck, en op 14 juni in Zwolle Izaak van der Horst. Alleen Pruys, van Vliet en Hendrix waren toen nog over, en van hen werd Hendrix dus een week later, 21 juni, gegrepen. Men moet zich dat concreet voorstellen: daar is, na Dienske's uitschakeling, een college van zes mannen die eens per week bijeenkomen om in een diepe kameraadschap, gestaald door gezamenlijk gedragen verantwoordelijkheid en gezamenlijk doorstane spanningen, de problemen te bespreken waar hun organisatie met haar vertakkingen in het ganse land voor staat – plots ontbreken er twee, een dag later de derde, zeven dagen daarna de vierde. Het werk zelf was al moeilijk genoeg, moeilijker nog was het, het voort te zetten ondanks dergelijke zware slagen.

Slagen van dien aard troffen ook de leiding van de Landelijke Knokploegen: Izaak van der Horst, Hilbert van Dijk, Leendert Valstar en Liepke Scheepstra. Eerder wezen wij er op dat die leiding, wat de operaties betrof, vooral bij Valstar en Scheepstra berustte. Hun samenwerking was bij uitstek harmonisch – maar Valstar was tien jaar ouder dan Scheepstra en het zou ons niet verbazen wanneer dit leeftijdsverschil hem een zeker natuurlijk overwicht op Scheepstra gegeven had. Helaas, op 15 mei '44 werd Valstar in Delft door een ongelukkige samenloop van omstandigheden gearresteerd. Hij had er zijn vrouw op haar onderduikadres bezocht, moest haastig naar de trein, stapte op weg naar het station in een bosje om te urineren en werd aangehouden door een agent (de politie keek in die buurt naar een exhibitionist uit). Valstar moest mee naar het hoofdbureau. Zijn valse papieren waren prima in orde – maar in februari had hij ongemaskerd leiding gegeven aan de 'wapenkraak' in datzelfde hoofdbureau: behalve het politiebureau in zijn woonplaats Naaldwijk was het Delftse hoofdbureau het enige waar hij zich persé niet vertonen kon. Op een gegeven moment rende hij dus weg, hield zich in een steegje verborgen, kwam te voorschijn, werd door dezelfde agent weer aangehouden – nu schoot Valstar de agent in de benen. Hij ontrukte een fietser zijn fiets, zette een spurt in, werd door het publiek tegengehouden, viel en bliesseerde zijn knie. Kort nadien zat hij in een cel van het

onmiddellijk het klooster binnenviel. Van de twaalf aanwezige LO-leiders wisten vier te ontkomen. Jesse trok nadien naar Amsterdam waar Dobbe hem nog trachtte te liquideren; dat mislukte.

Wij vermelden in dit verband dat drs. Moonen, de mentor van het onderduikwerk in Limburg, in augustus '44 gearresteerd werd; ook hij is in een concentratiekamp overleden.